

af vedkommende Skattecommissair efter Forhandling med Skattecommissionsen. Har en Skattepligtig, som har Bopæl i Communen, gjort Selvangivelse, og denne findes for lav, indbydes han til et Møde, for at meddele Oplysninger eller Bevisligheder, hvorefter Skattecommissionsen anslaaer hans Indtægt, hvad enten han har givet Møde eller ikke. Har han ikke Bopæl i Communen, og hans Selvangivelse findes for lav, anmoder Skattecommissionsen ham eller hans Fuldmægtig skriftlig om de manglende Oplysninger og Bevisligheder og anslaaer først hans Indtægt efter at have modtaget hans Svar, saafremt dette indløber inden 14 Dage. Voer Vedkommende udenfor Kongeriget og heller ikke i samme har nogen bekjendt Fuldmægtig, kan Skattecommissionsen foretage Forhøielse i den af ham angivne Indtægt, uden at han har Krav paa at opfordres til at afgive yderligere Forklaringer eller Oplysninger.

Skattecommissionsen har derhos efter bedste Skjønne, med tilbørligt Hensyn til de givne Regler og de erhvervede Oplysninger, at anslaae, hvilken Indtægt de Skattepligtige, som ikke have brugt Selvangivelse, have haadt i Calendaraaet 1866 (§ 4).

Hvor særlige Forhold, saasom Indkaldelse til militair Tjeneste, stor Familie og deslige, maatte tale for, at Vedkommende ikke ansættes til Indkomstskat efter sin hele Skatteindtægt, er Skattecommissionsen berettiget til at foretage en Nedsættelse, naar den Paagjældende har brugt Selvangivelse og inden 15de October derom har indgivet en paa Grunde støttet Begjæring. Disse Betingelser bortfalde dog med Hensyn til Personer, som i Tidsrummet fra 1ste October til 15de October have været fraværende fra Communen og ikke have modtaget den i Slutningen af § 15 ommeldte skriftlige Opfordring. Ligeledes bortfalde disse for dem, hvis samlede Indtægt er under 400 Rd. Nedsættelsen stæer derved, at der i Skatteindtægten gjøres et passende Afslag.

Skattecommissionsens Medlemmer ansætte hverandre til Indtægt, saaledes at det Medlem, om hvis Ansættelse der er Tale, midlertidigt fratræder. De ere pligtige til udenfor Commissionen at iagttage en ubrødelig Tausshed

med Hensyn til de Oplysninger om Skattehavernes Formuesforhold, hvorom de ved Varetagelsen af deres Hverv maatte komme til Kundskab. Den samme Taushedspligt paahviler Skattecommissairerne.

§ 17.

Efterat Skattecommissionsen har anslaaet enhver Skattepligtigs Indtægt og beregnet hans Skatteindtægt, udarbejder den inden 15de November en Fortegnelse over Skattehverne og den Indkomstskat, hvori de ere satte, efter de af Finantsministeren meddeelte Schemaer og fremlægger den til almindeligt Eftersyn i 14 Dage paa et for Communens Beboere beleiligt Sted, efter forud ffeet Bekjendtgjørelse paa Kirkeskæbne eller anden i Communen brugelig Maade.

Den Procent, hvormed Skatteindtægten skal belastes, udfindes paa følgende Maade: Det Beløb, som efter den fastsatte Fordeling falder paa hver Commune, multipliceres med 100, og det Udkomne divideres med Summen af alle de Skattepligtiges Skatteindtægt; herved findes, hvormange Procent enhver Skattepligtig i Communen i det Hele skal betale af sin Skatteindtægt. Skattecommissionsen kan afrunde det fremkommende Beløb til en for Anvendelsen beqvem Størrelse.

§ 18.

I Løbet af de paafølgende 8 Dage kan enhver Skattehaver meddele Skattecommissionsen de Bemærkninger, som han maatte have at gjøre ved sin Skatteansættelse. Forlanger han denne forholdet, tages hans Begjæring tilfølgende uden videre Undersøgelse; gaaer Begjæringen ud paa Nedsættelse, har Skattecommissionsen at overveie og bestemme, hvorvidt nogen saadan skal kunne finde Sted; og skal der, saafremt han ved sit Andragende om Nedsættelse har fremsat Dnsket derom, gives ham Leilighed til mundtlig for Skattecommissionsen at fremsøre de yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget.

Har den skattepligtige Andrager ikke brugt Selvangivelse, kan han ikke erholde Nedsættelse,